

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 17]

இந்த ஜனதா வேட்டி சேலைகளை நெய்வதற்கு கால வரையறை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அதிலும் 15—4—1988-க்குள்ளாக படிப்படியாக ஜனவரி மாதத்திற்குள்ளாக 4 லட்சமும், பிப்ரவரி இறுதிக்குள் 7 லட்சமும், மார்ச் முடிவிற்குள்ளாக 7 லட்சமும் ஆக மொத்தம் 15—4—1988-க்குள்ளாக 4 லட்சத்து 27 ஆயிரம் அளவுக்கு இந்த வேட்டி சேலைகளை வழங்க முடியும் என்று கைத்தறி துறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதே தரவேண்டும் என்று சொன்னாலும், அதற்கு இருப்பு இல்லாத காரணத்தால் இதற்கு காலத்தை நீட்டிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரிசி வழங்கப்படாதது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது பற்றிய விவர குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் அப்படி கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் அதைக் கொடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை அரசு மேற்கொள்ளும்.

(ஆ) மதுரை மகாலட்சுமி மில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் பொன். முத்துராமலிங்கம், மு. மாரிமுத்து, பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம், கு. ரமணி, கோ. வீரப்பன், எம். செல்லமுத்து ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருவார்.

திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “மதுரையில் உள்ள மகாலட்சுமி மில்லில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகம் சம்பளம் கொடுக்காததால் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நிலை குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

\* மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

### அறிக்கை.

மதுரை பசுமலையில் உள்ள மகாலட்சுமி டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ் விமிடெட் என்ற நிறுவனத்தில் பணி புரியும் சுமார் 1,200 தொழிலாளர்கள் 24 அம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 25-11-1986 காலை 7-00 மணி ஷிப்டு முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

2. மேற்சொன்ன தொழிற் தாவா குறித்து பல்வேறு நாட்களில் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளின்போது தொழிற்சங்கத்தின் தரப்பில் அவர்களது 24 அம்சக் கோரிக்கைகளை பரிசீலிக்கப்படாவிட்டாலும், தொழிற் தகராறு சட்டம் பிரிவு 12(3)-ன் கீழ், 1983-ம் வருடம் அப்போதைய சென்னை, தொழிலாளர் துறை இணை ஆணையர் அவர்கள் முன் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப்படி, தொழிலாளர்களுக்கு பணி நிரந்தரம் மற்றும் ஊதியம் பட்டுவாடா செய்தல், ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர்களுக்கு பணிக்கொடை தொகை கொடுத்தல் ஆகிய முக்கிய கோரிக்கைகளையாவது நிர்வாகம் உடன் பரிசீலித்து ஆவன செய்தால், வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டு, வேலைக்குத் திரும்புவதைப் பற்றி பேச முயற்சிப்பதாக தெரிவித்தார்கள்.

3. நிர்வாகத்தின் தரப்பில் நிதி நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளதால் அவர்களது ஆலை நலிவுற்ற ஆலை என தமிழ்நாடு அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது எனவும், கோரிக்கைகளை தற்போது பரிசீலிக்க வாய்ப்புகளே இல்லை எனத் தெரியப்படுத்தினார்கள். மேலும், 1985-86 ஆம் வருடத்திற்கு போனஸ் முடிவு செய்யும்பொழுது மேற்படி பொதுக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடப் போவதில்லை என்ற கருத்து ஒற்றுமை இரு தரப்பாரிடமும் இருந்ததாகத் தெரிவித்த பின் அதற்கு மாறாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டதாகத் தெரிவித்தார்கள். பல்வேறு வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்த முயன்றும், இரு தரப்பினரும் தத்தம் நிலையை வலியுறுத்தியதால் ஒப்பந்தம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1987 நவம்பர் 12]

4. ஆலை திறக்கப்படாத நிலையில், இவ்வாலையை இணைத் துறை நிறுவனமாக (Joint Sector Industry) மாற்றி, ஆலையில் மறுபடியும் தொழில் நடைபெற சாத்தியக் கூறுபாடுகள் உள்ளனவா என்பதை ஆராய நியமிக்கப்பட்ட நிலையான குழு (Standing Committee) 28-4-1987 அன்று மேற்படி ஆலையை பார்வையிட்டு இயந்திரங்களின் தகுதியையும், ஆலையின் நிதி நிலைமையையும் பரிசீலித்து பின்னர் கடன் கொடுக்க தயாராக உள்ள வங்கி தாரர்களிடமும், பல்வேறு தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளிடமும் இப்பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. அச்சமயம் நிலையான குழுவின் தலைவர் திரு. கே. சங்கநாதன், கோவை, தென்னிந்திய நூற்பாலைகள் ஆராய்ச்சிக் கழகம் (South India Textiles Research Association, Coimbatore) தொழிலாளர்களுக்கு சில நிபந்தனைகளை விதித்து அவற்றிற்கு ஒப்புதல் அளித்தால்தான் இந்த ஆலையை இணைத் துறை நிறுவனமாக (Joint Sector Industry) மாற்றி தொழில் தொடங்க வாய்ப்புகள் உண்டு என்று தெளிவுபடுத்தினார்கள்.

5. விவாதத்திற்குப் பின்னர் தொழிலாளர்கள் தரப்பில் நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொள்ள சம்மதம் தெரிவித்து, உடன் இந்த ஆலையை இணைத்துறை நிறுவனமாக மாற்றி அமைக்க தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள். இது தொடர்பாக ஏ.ஐ.டி.யு.சி. (All India Trade Union Congress) சி.ஐ.டி.யு. (Centre of Indian Trade Union) சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இணைத்துறை நிறுவனமாக மாற்றி அமைக்கப்பட உள்ளதை கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொண்டார்கள். தொழிலாளர்களின் ஊதியக் குறைவு மற்றும் வேலைப் பளு மாற்றம் போன்ற விஷயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை எனத் தெரிவித்தார்கள்.

6. 21-8-1987 அன்று தொழிலாளர் துறை ஆணையர் முன்பு நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தையின்போது நிர்வாகம் பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கியுடன் ஆலையில் உள்ள பஞ்சுகளை விற்பது பற்றி ஒரு இணக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் 1986 மாதத்திற்கு தொழிலாளர்களுக்கு சேர வேண்டிய ஈட்டிய சம்பள பாக்கி வகைக்கு பிடித்தம் ஏதும் இல்லாமல் ஒரு

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

தொகையை முன்பணமாக வழங்கவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப் பட்டது. ஆனால் இதுவரை பஞ்சு விற்பனை செய்யப்படாததால் இந்த தொகை அளிக்கப்படவில்லை.

7. மேலும் இந்த ஆலை கைத்தறி, துணிநூல் மற்றும் கதர்த் துறையினால் அரசு ஆணை எண் 117, நாள் 20-5-1987-ம் தாளைய உத்தரவின்படி ஏற்கனவே நிவாரண நிறுவனமாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தை மேற்கொண்டு ஒரு ஆண்டுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டு 7-3-1988 வரை நிவாரண நிறுவனமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உத்தரவின்படி தொழிலாளர் களுக்கு தொழிற் தகராறு சட்டப்படி லே-ஆப் சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை.

8. இவ்வாலைக்கு மின் வெட்டிவீருந்து விலக்கு, வணிக வரி கடன் போன்ற சலுகைகளை அளித்து, ஆலையை ஒரு இடருதவி நிவாரண நிறுவனமாக அறிவித்த போதிலும், இவ்வாலை நிலைப்புத்தன்மை அற்றதாகவே உள்ளது. இதன் நிலைப்புத் தன்மை பற்றி ஆராய அமைக்கப்பட்ட நிலையான குழு இவ்வாலை நிலைப்புத் தன்மை அற்றது எனத் தெரிவித்துள்ளது. இவ்வாலைக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் வங்கியினர் அத்தொகைக் கான வட்டி வீதத்தை ஏற்கனவே நிர்வாகம் செலுத்தி வரும் வட்டி வீதத்திலிருந்து 2 விழுக்காடு குறைக்கலாம் என்ற நிலையி லிருந்து அதனை 5 விழுக்காடாகக் குறைக்க ஒப்புக்கொண்டால் இதனை நிலைப்புத் தன்மை உடையதாக அமைக்கலாம் என்றும், ஆனால் ஆலையின் நிலைப்புத் தன்மை உறுதி அற்றதாக உள்ள நிலையில் இணைந்த கூட்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் இதனைச் செயல் படுத்த வேண்டாம் எனவும் கைத்தறி மற்றும் துணி நூல் இயக்குநர் பரிந்துரை செய்துள்ளார். மேற்படி அறிக்கைகளை அராய்ந்து இந்த ஆலையை கூட்டு நிர்வாகத்தின்கீழ் செயல் படுத்த இயலாது என கைத்தறி துணி நூல் மற்றும் கதர் துறை முடிவு செய்துள்ளது.

9. இதற்கிடையில் இவ்வாலையைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் 3-11-1987 முதல் 7-11-1987 வரையிலும் மற்றும் 9-11-1987 ஆகிய நாட்களிலும் ஆலை அதிபர் வீட்டின் முன்பும் ஆலையின்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] 1987 நவம்பர் 17

முன்பும் மறியல் செய்ய முயன்றதின் காரணமாக சுமார் 420 தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். 10—11—1987 முதல் போராட்டம் கைவிடப்பட்டுள்ளது.

**திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் :** மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்த விவர அறிக்கையில் கண்டுள்ள விவரங்களின்படி அந்த ஆலையைக் கூட்டுறவுத் துறையில் நடத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் ஏற்கனவே அமைத்த திரு. சங்கநாதன் குழு எடுத்துச் சொல்லிய சிபாரிசின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் சில இழப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டாலும் அல்லது முதலீடு செய்திருக்கிற வங்கிகள் வட்டியின் சதவீதத்தைக் குறைத்துக் கொண்டாலும், கூட்டுறவுத் துறையிலே நடத்துவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று அறிக்கை தெரிவித்திருந்தது. எனவே இந்தச் சூழ்நிலையில் கூட்டுறவுத் துறையில் அந்த ஆலை நிர்வாகத்தை நடத்தி அல்லல் படும் தொழிலாளர்களுக்கு உதவிட அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புவதோடு ஏற்கனவே இழப்புகளுக்கும், இடர்பாடுகளுக்கும் அளாகியிருக்கிற தொழிலாளர்கள், இன்றைக்குச் சிறையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கும் அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு நியமிக்கப்பட்ட நிலைக் குழுவின் னுடைய தலைவர்களும் மற்றவர்களும் அதை ஒரு கூட்டுத் துறையாக மாற்றி ஏற்பாடு செய்து நடத்தலாம் என்று கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அதை நடைமுறைப் படுத்துவதற்காக நடைபெற்ற விவாதத்திலே இருந்த மீண்டும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் வங்கிகளின் மூலமும், மற்ற தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகள் மூலமும் ஏற்பட்டதைக் கருத்திலே கொண்டு, அப்படி நடத்த முடியாது என்கிற அந்தக் கருத்தையும் கைக்கறி பஞ்சாலைத் துறை இயக்குநரும் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களும் அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசு சான் அப்பாடு கூட்டுத் துறையில் கூட நடத்த முடியாத சூழ்நிலை அந்தப் பஞ்சாலையில் இருக்கிற

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

தென்ற கருத்து இதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் ஜாமீனில் வெளியே வரலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை ஜாமீனில் வெளியே வரவில்லையென்றால் அவர்கள் ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிற காலம் முடிந்தவுடன் தானாக விடப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

\*திரு. மு. மாரிமுத்து: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, இங்கே அனை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற விவர அறிக்கை தற்போதைய நிலையை எடுத்துச் சொல்வதாக இல்லையென்றே கருதுகிறேன். காரணம் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 'கூட்டுப் பொறுப்பிலே இந்த மில்லை ஓட்ட முடியாது' என்ற முடிவு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னதாக எடுக்கப்பட்டதாகும். அதற்குப் பின்னால் ஒரு உயர்மட்டக்குழு கூடிப்பேசி தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மகாலட்சுமி மில்ஸ் உட்பட 8 மில்களை நாம் எடுத்து ஓட்டலாம்; அப்படி ஓட்டும்போது வங்கிகளிடம் உத்தரவாதம் கொடுத்து ஓட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யலாம் என்று பரிந்துரை செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அந்தப் பரிந்துரையின் மீது நமது கைத்தறித் துறை இயக்குநர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல கமிஷனர் அவர்களும் நடவடிக்கையெடுத்து அந்தக் கோப்பு நடைமுறையில் இருந்து வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. அரசு அந்தக் கோப்பை பரிசீலித்து உயர்மட்டக் குழுவின் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொண்டு, 1,200 தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்பதை கவனத்தில் கொண்டு, இந்த மில்லைத் திறப்பதற்கான வழி முறைகளைச் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1,200 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிற பிரச்சினை, அவர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்ற காரணத்தால் தான் தொழிலாளர் நலத்துறை இதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு நிர்வாகத்தோடும், கைத்தறி பஞ்சாலைத் துறையோடும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி எப்படியாவது இந்த மில்லை ஓடவைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், பல்வேறு முயற்சிகள் எடுத்ததற்குப் பிறகும் இதை ஓட்ட முடியாதென்ற முடிவிற்கு கைத்தறி

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1987 நவம்பர் 17]

பஞ்சாலைத் துறை வந்து தங்களுடைய இறுதி முடிவைத் தெரிவித்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் இந்தக் கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்திருந்தாலும் மீண்டும் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை மறுபரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுகின்றன என்ற தகவலைத் தருகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய தொழிலாளர்கள் நலத்துறையின் ஆணையர் அவர்களும், கைத்தறி பஞ்சாலைத் துறையின் இயக்குநர் அவர்களும், இதுகுறித்து விரிவாக விவாதித்தார்கள் என்ற தகவல் தான் அரசினிடத்தில் இருக்கிறதே தவிர, அந்த விவாதத்திலிருந்து என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பதற்கான சான்றுகள் இன்னும் அரசுக்கு கிடைக்கவில்லை. அப்படி அந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்குமானால், அதைத் துரிதப்படுத்தி நடத்துவதற்கு தொழிலாளர் நலத்துறை முடிவெடுக்க முடியாது. அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கைத்தறி பஞ்சாலைத் துறைக்கு தொழிலாளர் நலத்துறை பரிந்துரைத்து, அதை எப்படியாவது நடத்துவதற்கு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்ற அந்தப் பரிந்துரையை வழங்கும்.

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மகாலட்சுமி மில் பிரச்சினை என்பது அந்த முதலாளிகள் குடும்பத்தின் பிரச்சினையாக இருந்து, அதன் காரணமாக இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் 1,200 பேர்களுக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைக்குச் சென்றவர்களில் பாதிக்கு மேல் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் தரப்படவில்லையென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அந்தச் சம்பளம் எந்த முறையில் தரப்படவேண்டுமென்பதைப்பற்றி அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு கூட்டமைப்பில் கூடிப்பேசி, அனைத்து இயக்கங்களுடைய தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து முடிவைக் கூட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முதலாளிகள் அங்கேயிருக்கக்கூடிய பஞ்சினை விற்று தொழிலாளர்களுக்கு ஓராண்டு சம்பளத்தில் ஓரளவாவது கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்திருந்தாலும், இன்றைக்கு அந்த முதலாளிகள் குடும்பத்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. பி. கே. எம். முத்தராமலிங்கம்]

தில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அரசுக்குத் தெரியுமா? இதுபற்றி நடவடிக்கையெடுத்து, தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தை ஓரளவிற்காவது கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பைத் தர அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேலை நிறுத்தத்தினாலே அல்லது சுதவடைப்பினாலே பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு சுமார் 13 லட்சம் ரூபாய் சம்பளம் பாக்கியாக வழங்கப் பட வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இப்போது அவர்கள் கையிருப்பிலே ஏதோ கண்ணுக்குத் தெரிந்த பணமாக அந்தப் பஞ்சாலை யிலே இருப்பது, இந்த பருத்திகள்தான். அந்தப் பருத்தியை, எப்படியாவது விற்று, இந்தக் கடன்களை அடைப்பதற்கு இரண்டாவது பட்சமாக நடவடிக்கை எடுத்தாலும், முதலிலே இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய அந்தச் சம்பள பாக்கியையாவது பட்டுவாடா செய்யவேண்டும் என்று தொழிலாளர் நலத்துறை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதிலே ஒரு சங்கடம், நிர்வாகத்தரப்பிலேயிருந்து அதற்குக் கடன் கொடுத்த, அதற்கு மேலாணை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிற வங்கிகளிடத்திலே யிருந்து வருகிற பதில் இந்தப் பஞ்ச விலை குறைந்துவிட்டிருக்கிறது, ஆகவே இப்போது விற்பனை செய்தால், அதிலே மிகப் பெரிய இழப்பு ஏற்படும் என்று காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர் நலத்துறைக்கு அரசின் தரப்பிலேயிருந்து ஒரு அறிவுரை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டு, பஞ்சாலை முடியிருக்கிற சூழ்நிலையில், ஏதோ விலை குறைந்துவிட்டது, அதனாலே 50 ஆயிரம் ரூபாய், 1 லட்சம் அல்லது 2 லட்சம் நஷ்டம் வரும் என்பதைக் காரணம் காட்டி பாடுபட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, வேலை செய்த காலத்திற்குக்கூட சம்பளம் கொடுக்காமல் மறுத்துக்கொண்டு இருப்பது நியாயமல்ல. அது சட்டப்படி சரியாகவும் இருக்காது. ஆகவே இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குரிய சம்பளப் பாக்கியையாவது முதலிலே அடைப்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1987 நவம்பர் 17]

பதற்கு, அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு, அதற்குரிய பஞ்சகளை எந்த விலைக்கு விற்க முடியுமோ, அந்த விலைக்கு விற்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தொழிலாளர் நலத் துறை அந்த நிர்வாகத்திற்கும், பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான நடவடிக்கைகளில் தொழிலாளர் நலத்துறை தீவிரமாக ஈடுபடும்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சொல்லப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து நமக்குத் தெரிவது, இந்த 1,200 தொழிலாளர்களும் படு மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான். 100 பெண்கள் உட்பட 451 பேர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே சிறைக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்லிப் போனதல்ல. அவர்கள் வேலை செய்ததற்கான கூலியைக் கேட்பதற்காகப் போராடினார்கள். இந்தச் சமயத்திலே மேனேஜ்மென்டார் அந்தப் பருத்தியை எப்படியாவது அங்கேயிருந்து தப்பித்து எடுத்துக்கொண்டு போய், விற்பதற்கு முயற்சி எடுத்தபோது, அதைத் தொழிலாளர்கள் எதிர்த்து, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் அதிலே தலையிட்டு, அப்படி பஞ்சை விற்பதால் இவர்களுக்கு முதலிலே சம்பளப் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதையும் அவர்கள் கேட்கத் தயாராக யில்லை.

மேலும் பிராவிடன்ட் பணத்தை, சம்பளத்திலிருந்து பிடித்த பணத்தை கட்டவில்லை. இ.எஸ்.ஐ. பணம் கட்டவில்லை. கோ-ஆப்பரேட்டிவ் ஸ்டோருக்கு பிடித்த பணத்தையும் கட்டவில்லை. கோ-ஆப்பரேட்டிவ் பேங்கிற்குப் பிடித்த பணத்தையும் கட்டவில்லை. எல்.ஐ.சி. பாஸிசிக்குப் பிடித்த பணத்தையும் கட்டவில்லை. இவ்வளவு பணமும் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்த சம்பளத்திலேயிருந்து பிடித்தம் செய்தாகிவிட்டது. ஒரு கோடி ரூபாய் வரையிலும் அவர்கள் கையில் வைத்துத்தான் அவர்களுடைய காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. It is complete misappropriation இதன் பேரிலேயே அவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கலாம். காசுக்குக் கதி இல்லாத மேனேஜ்மென்ட் என்று நாங்கள் கருதவில்லை. அவர்களுக்கு சொந்த சொத்துக்கள் இருக்கும். அதை இதிலே போட வேண்டாம் என்று நினைத்திருப்பார்கள். அந்த மில்லுக்கு

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கு. ரமணி]

ஏதாவது காலி இடம் இருந்தால் கூட அதை விற்று, அந்தப் பணத்தை எடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். ஒரேயொரு வழிதான் எங்களுக்குப் படுகிறது. அதை இந்த அரசு செய்யுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஒன்று, எந்த முறையிலாவது இந்த மில்லைத் திறந்து நடத்துவதற்கு பல கமிட்டிகளும், குழுக்களும், தொழிலாளர் நல இலாக்காவும் முயற்சி எடுத்து செய்தால் நல்லது. செய்யட்டும். அது இல்லை என்றால், கால்தாமதம் செய்யாமல் அரசு அதனுடைய நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று பகிரங்கமாகப் பிரகடனப்படுத்தி, மேனேஜ்மென்ட் அந்த மில்லைத் திறப்பதற்கு உண்டான நிலைமையை உருவாக்கினால், ஒருசமயம் அவர்கள் அதை நடத்துவதற்கு முன்வரலாம். அப்படியில்லை என்று சொன்னால், அரசு எடுத்து நடத்தலாம். அரசு எடுத்து நடத்தினால், தொழிலாளர்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் அதற்கு எப்படித் தர முடியுமோ, அப்படித் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த நடவடிக்கை வருமா? இந்தச் சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு அந்த மில்லினுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்தாவது, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்தையும், பாக்கிப் பணத்தையும் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா? இதுதான் கரெக்டான நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கடைசிப் பகுதிக்கு முதலிலே பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். இதை அரசு எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று அல்லது நடத்துவோம் என்கிற அறிவிப்பைச் செய்தால் ஒருவேளை அவர்கள் ஒரு வழிக்கு வருவார்கள் என்று ஒரு கருத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இப்போது நான் பதில் அளித்துக்கொண்டு இருப்பது தொழிலாளர் நலத்துறையின் சார்பில். ஆகவே ஒரு நிர்வாகத்தை ஒரு பஞ்சாலையை அரசு ஏற்றுக்கொள்வது என்பதோ, அல்லது கூட்டு நிர்வாகத்திலே நடத்துவது என்பதோ, இதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கவேண்டிய துறை தொழிற்துறை அல்லது பஞ்சாலையினை. ஆகவே தொழிலாளர் நலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர் நலத்துறை பார்க்கும். இந்தத்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1987 நவம்பர் 17]

தொழிலாளர்களுக்கு எப்படியாவது வாழ்வு அளிக்கவேண்டும், தொழிலாளர்கள் எந்த காலத்திலும், எந்த காரணத்தாலும் கஷ்டப்படக்கூடாது என்ற மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவருடைய லட்சியத்தின்படி இதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதைக் கையகப்படுத்தி அரசே நடத்த முடியுமா என்பதை அது சம்பந்தப்பட்ட துறையினர் பரிசீலிப்பார்கள். அப்படிப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று தொழிற்சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் எப்படி அதிலே அக்கறை காட்டுகிறார்களோ அதை விட அதிக அக்கறையோடு தமிழக அரசின் தொழிலாளர் நலத் துறையும் அக்கறை காட்டி இந்த கருத்தை அந்தத் துறைக்குத் தெரிவிக்கும்.

அவர்கள் அதற்கு முன்னாலே தெரிவித்த கருத்து இந்த நிர்வாகத்தினர் சுமார் 1 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பிடித்தம் செய்த பல்வேறு பகுதிகளைச் சார்ந்த தொகைகளையும் கிட்டாமல் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு சங்கடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அது உண்மைதான். அது எப்படி இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு அந்த உரிமையை அல்ல, அந்த வசதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் தொழிலாளர் நலத்துறையிடத்திலே கேட்டு இருக்கிறோம். தொழிலாளர்களிடமிருந்து பிடிக்கிற அந்தத் தொகைகள் உடனடியாக அரசாங்கத்தின் பொறுப்புக்கு வந்து ஆக வேண்டும். அப்படி வராமல் அவர்களே வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டங்களுக்கு நியாயமான கஷ்டமாகவும் இருக்கலாம் அல்லது அவர்களுக்குள்ளேயே ஏற்படுகிற சச்சரவினால் ஏற்படுகிற கஷ்டமாகவும் இருக்கலாம். அதற்காக தொழிலாளர்கள் தருகிற பணத்தை எடுத்து எப்படி அவர்கள் செலவழிக்கிறார்கள் என்பதும், அதற்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நீண்ட காலமாக சொல்லுவதும், அது எப்படி நடைமுறைக்கு சாத்தியப்படுகிறது, அது எந்த சட்டத்தில் அவர்களுக்கு அந்த வசதிகள் கிடைக்கின்றன என்பதையும் தொழிலாளர் நலத்துறை மிகத் தீவிரமாக ஆய்ந்து

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

கொண்டிருக்கிறது. இப்படி தொழிலாளர்கள் கட்டுகிற பணத்தை யார் எடுத்து செலவு செய்தாலும், அது மோசடி குற்றம் ஆகும்; கையாடல் செய்கிற குற்றம் ஆகும். ஆகவே, தொழிலாளர் நலத்துறை இதிலே மிகுந்த தீவிரமான உணர்வோடு இந்தக் கருத்துக்களைப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மில்லைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்களுடைய பணம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. அது முறையாக வங்கிகளில் செலுத்தப்படவில்லை. அதைப்போலவே சம்பள பாக்கி 13 லட்ச ரூபாய் இருக்கிறது. எப்படியாவது இந்தக் கையிருப்பிலே இருக்கிற பஞ்சை விற்று நம்முடைய தொழிலாளர்கள் சம்பளப் பாக்கியைக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும். அதைப் போலவே வங்கி கடன் கொடுத்து முன்னுரிமை பெற்று இருந்தாலும், தொழிலாளர்கள் கட்டியிருக்கிற பணத்துக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படுகிற வகையில், ஒருவேளை இதுவரை சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்றாலும், இனிமேல் அந்தச் சட்டத்தினுடைய பாதுகாப்பு அதற்கு ஏற்படுகிற முயற்சியிலே தமிழக அரசு ஈடுபடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கைது செய்து சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருப்பதைப் பற்றி தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்து அல்லது ஆலை திறக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து அங்கே அவர்கள் செய்த ஆர்ப்பாட்டத்திற்காக கைது செய்யப் படவில்லை. ஒரு தனியார் லீட்டின் முன்னால் போய் பலாத் காரமாக மறியல் என்கிற பெயரால் சில சம்பவங்கள் நடைபெற்றதை ஒட்டித் தான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அந்த மறியல் காலம் முடிவுற்று விட்டது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களை விடுதலை செய்ய அரசாங்கம் சொல்லி ஆகிவிட்டது. ஆனாலும் சட்டப்படி ரிமாண்டு செய்யப்பட்டு விட்ட காரணத்தாலே அவர்கள் முறையாக ஜாமீன் கொடுத்து வெளியிலே போகலாம் என்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடத்திலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி செல்லுகிறவர்களை அரசாங்கத் தாப்பிலிருந்தோ அல்லது காவல் துறையிலிருந்தோ அதற்கு ஆட்சேபணை தெரிவிக்கக்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1987 நவம்பர் 17]

கூடாது என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் வெளியிலே போய் இருக்கக்கூடும். இல்லையானால் அந்த ரிமாண்டு காலம் முடிவுற்ற உடனே, இயற்கையாகவே அவர்கள் வெளியிலே போய் விடுவார்கள்.

#### 4. அறிவிப்புகள்

(அ) பேரவை அலுவல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைக்கு 12 சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட உள்ளதால், பேரவை மாலையிலும் கூடும். காலை நிகழ்ச்சிகள் 1-30 மணிக்கு முடிவுற்று பேரவையின் மாலை நிகழ்ச்சிகள் மாலை 4-00 மணிக்கு கூடும்.

#### 3. கவன ஈர்ப்பு—தொடர்ச்சி.

(இ) சைதை பகுதி தனியார் தெருக்களிலுள்ள கழிவு நீரை அகற்றுதல் குறித்து.

\*திரு. சைதை சா. துரைசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “சைதை பகுதியில் உள்ள தனியார் தெருக்களில் அடிப்படை வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாணைப்படி, சைதை பகுதியின் பாதி தெருக்களுக்கு மேலாக பாதாள சாக்கடை திட்டப்பணிகள் முடிவுற்றும் மீதமுள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் உள்ள தனியார் தெருக்களில் கழிவுநீர் அகற்றும் வசதி மேற்கொள்ளப்படாததால் அப்பகுதி வாழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்கள் குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.